

Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 29.10.2012, sp. zn. 11 Co 615/2012, ECLI:CZ:KSOS:2012:11.CO.615.2012.1

Číslo: 11/2013

Právní věta: Soudní poplatek za žalobu o vyklizení bytu se podle právní úpravy účinné od 1. 9. 2011 určuje podle položky 4 bodu 1 písm. a) sazebníku poplatků, a činí tedy 5000 Kč.

Soud: Krajský soud v Ostravě

Datum rozhodnutí: 29.10.2012

Spisová značka: 11 Co 615/2012

Číslo rozhodnutí: 11

Číslo sešitu: 2

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Poplatky soudní, Vyklizení bytu

Předpisy: čl. položka 4 bod 1 přílohy předpisu č. 549/1991Sb.
§ 6a odst. 6 předpisu č. 549/1991Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Usnesením ze dne 31. 7. 2012 O k r e s n í s o u d v Ostravě zastavil řízení pro nezaplacení soudního poplatku (odstavec I. výroku), rozhodl, že žalobce není povinen hradit náhradu nákladů řízení žalovanému (odstavec II. výroku).

Usnesení napadl včas podaným odvoláním žalobce. Namítal, že byl nesprávně vyzván k zaplacení soudního poplatku v celkové výši 5000 Kč (doplatek 3000 Kč), přičemž 2000 Kč jako soudní poplatek již zaplatil a dle jeho názoru je takto stanovená výměra soudního poplatku správná (položka 4 bod 1 písm. c/ sazebníku poplatků). Dle jeho názoru senát okresního soudu nesprávně právně vykládá položku 4 bod 1. Žaloba o vyklizení bytu je jednou z nejjednodušších žalob, neboť pro posouzení její oprávněnosti je pouze třeba prokázat vlastnické právo žalobce k věci a neoprávněný zásah žalovaného do tohoto práva zpravidla v důsledku setrvání v bytě po skončení nájemního vztahu. Dle vlastní zkušenosti žalobce končí naprostá většina případů žalob na vyklizení bytu rozsudkem pro zmeškání, protože žalovaní se k soudu nedostaví. Nejedná se tedy v žádném případě o náročné a nákladné soudní řízení, jak měl v důvodové zprávě na mysli zákonodárce. Jestliže náročnost a nákladnost soudního řízení, jehož předmětem jsou nemovitosti, vedly následně zákonodárce k navýšení soudního poplatku o 40 %, není naprosto důvod vykládat citované ustanovení tak, že u jednoduchého řízení na vyklizení bytu činí navýšení 500 %. V neposlední řadě je třeba uvést, že náklady soudního řízení na vyklizení bytu nejsou zpravidla nikdy vymoženy a jdou k tíži vlastníka domu. Žalobce se domáhal změny napadeného rozhodnutí tak, že se řízení nezastavuje.

K r a j s k ý s o u d v Ostravě rozhodnutí soudu prvního stupně potvrdil.

Z odůvodnění:

Odvolací soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení předcházející jeho vydání a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Z obsahu spisu se podává, že žalobou ze dne 19. 4. 2012 se žalobce domáhal vyklizení žalovaného z bytu č. 10 v domě č. p. 501 v O. s tím, že žalovaný zde bydlí bez právního důvodu a na výzvu k vyklizení bytu nereagoval. Spolu se žalobou zaplatil žalobce kolkovými známkami soudní poplatky ve výši 2000 Kč. Usnesením ze dne 19. 6. 2012 byl žalobce vyzván k doplacení soudního poplatku, který dle položky 4 bodu 1 písm. a) sazebníku soudních poplatků činí 5000 Kč, zbývá tedy doplatit 3000 Kč. Na tuto výzvu žalobce odpověděl podáním datovaným dne 4. 7. 2012, že dle jeho názoru je tento požadavek neoprávněný a žalobce nehodlá tento stanovený doplatek zaplatit. Na to bylo řízení pro nezaplacení soudního poplatku zastaveno.

Dne 1. 9. 2011 nabyla účinnosti novela zákona o soudních poplatcích č. 218/2011 Sb. V § 6a citovaného zákona byl mimo jiné doplněn odstavec 6 tohoto znění: Pro účely tohoto zákona se za nemovitost pokládají všechny nemovitosti zapsané v katastru nemovitostí na jednom listu vlastnictví. Pro účely tohoto zákona se za nemovitost pokládá byt a nebytový prostor. Dle položky 4 bodu 1 sazebníku soudních poplatků za návrh na zahájení občanského soudního řízení, jehož předmětem není peněžité plnění, činí soudní poplatek a) za každou nemovitost 5000 Kč, b) za každý podnik nebo za každou jeho organizační složku 15 000 Kč a c) v ostatních případech, není-li dále stanoveno jinak, 2000 Kč. V bodech 2 až 6 položky 4 nic dalšího o bytech není stanoveno.

Dle názoru odvolacího soudu postupoval okresní soud zcela správně. V § 6a odst. 6 zákonodárce ve dvou větách zcela zřetelně vymezuje, co pro účely tohoto zákona (tj. pro účely související se soudními poplatky v občanském soudním řízení) považuje za nemovitosti: 1) pokládá za nemovitosti všechny nemovitosti zapsané v katastru nemovitostí na jednom listu vlastnictví, 2) pro účely tohoto zákona pokládá za nemovitost byt a nebytový prostor. Zákonodárce nehovoří v případě 2) o bytové jednotce, nýbrž obecně o bytu. Odvolací soud ve shodě s okresním soudem dovozuje z tohoto ustanovení, že pro účely stanovení sazby soudního poplatku (neboť se jedná o jeden z účelů zákona o soudních poplatcích) se za nemovitost pokládá obecně byt, i když jinak byt (nejedná-li se o bytovou jednotku) podmínky nemovitosti nesplňuje. Nejedná se v rámci občanského soudního řízení o nic ojedinělého. Odvolací soud poukazuje na ustálenou soudní judikaturu k § 88 písm. i) o. s. ř. Dle tohoto ustanovení na místo obecného soudu je k řízení příslušný soud, v jehož obvodu je nemovitost, týká-li se řízení práva k ní. Dle tohoto ustanovení se posuzuje místní příslušnost soudu v případě vyklizení bytu, či určení neplatnosti výpovědi z nájmu bytu, kdy místně příslušným je výlučně soud, v jehož obvodu se byt nachází (ačkoliv ani zde se nejedná o nemovitost ve smyslu § 119 odst. 2 obč. zák.). Lze přijmout závěr, že zákonodárce výslovně stanovil pro účely ryze fiskální ve smyslu zákona o soudních poplatcích, že byt se pokládá za nemovitost a ve smyslu tohoto ustanovení činí soudní poplatek dle položky 4 bodu 1 písm. a) sazebníku 5000 Kč.

Protože žalobce přes výzvu nedoplatil část soudního poplatku ve výši 3000 Kč tak, aby byla splněna poplatková povinnost v celkové výši 5000 Kč, postupoval okresní soud zcela správně, jestliže v souladu s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích řízení zastavil.

Po právní moci tohoto usnesení rozhodne okresní soud o vrácení soudního poplatku již zaplaceného ve smyslu § 10 odst. 3 zákona o soudních poplatcích.

S ohledem na shora uvedené závěry bylo napadené rozhodnutí potvrzeno.